

Borgbjerg: Da vi nu staa ved Faldrebet og skulle sige maaske et endeligt Farvel til disse Skattelove, maa det maaske være mig som den ærede Ordfører tilladt at kaste et lille Blik tilbage over de 3 $\frac{1}{2}$ Maaneders Behandling af disse Love her i Folketinget. Der er under disse Forhandlinger blevet afgivet to Løfter af ikke ringe Betydning ogsaa for min Gruppes Afstemning her ved disse Loves Oversendelse til Landstinget. Det ene af disse Løfter afgav den højtærede Finansminister mod Slutningen af første Behandling. Det gik ud paa, at naar disse direkte Skattelove vare gennemførte, vilde han straks forelægge en Toldreform. Det andet Løfte blev afgivet af den højtærede Indenrigsminister ved Slutningen af anden Behandling og lød paa, at naar disse Skattelove vare gennemførte, vilde han forhandle med os om en ny københavnsk Skattelov paa Basis af den stigende Skala. Vi kunne ikke billige, at man fra Finansministerens og Indenrigsministerens Side stiller det op som et Vilkaar for en Toldreform og en ny københavnsk Indkomstskattelov, at de her behandlede Skattelove gennemføres i denne Skikkelse; men vi ere nødte til at bøje os for de Vilkaar, der stilles af dem, der have Magten, altsaa Regeringen, som jo her følges af Flertallet. Det er en Kendsgerning, vi ikke kunne komme udenom. Hvor meget vi end ere misfornøjede med disse Love og deres Indhold, for saa vidt som de lægge Hindringer i Vejen for, hvad vi ellers ønske fremmet, for de Løfters Gennemførelse, hvorpaa vi lægge den største Vægt, og skønt de spærre Vejen for en virkelig retfærdig og fornuftig Skattelovgivning, ville vi dog ikke stemme imod disse Love; vi ville ikke søge at forhindre, at de kunne komme op i det andet Ting, hvor de sikkert ville blive velvilligt modtagne. Det ser jo ud til, at de ikke mere ville komme hened. Efter den Modtagelse, Tiendeloven fik, synes jeg, man kan være ganske paa det rene med, hvilken Modtagelse disse Skattelove ville faa i Landstinget. Tiendeloven blev jo sendt derop for at berede Vejen for dem, og jeg synes, alting tyder paa, at det vil blive en let og bred Bane, Tiendeloven vil berede ogsaa disse Skattelove. Det synes jo, som om Godsejerne

have frigjort sig for ethvert Hensyn til Byernes Højre. Man kunde jo nok vente — og jeg har ogsaa tidligere givet den Tanke Udtryk — at der dog maaske var en vis Undseelse hos Godsejerne, som kunde gøre, at de ikke vilde tage imod disse Skattelove. Jeg stoler dog ikke længere paa denne Undseelse efter den Begjæring, hvormed man har modtaget Tiendeloven, som giver Tiendeejerne det 25dobbelte i Erstatning. Paa de to Løfter fra de højtærede Ministre, jeg nævnte, maa vi altsaa lægge en ikke ringe Vægt og haabe, der snarest muligt maa blive givet Ministrene Lejlighed til at opfylde disse Løfter.

Der er under de 3 $\frac{1}{2}$ Maaneders Behandling, disse Skattelove have været underkastede her i Tinget, blevet gennemført nogle Fremskridt. Der er gennemført et Fremskridt af overvejende Betydning, nemlig Ændringen til §§ 32 og 33 i Lovforslaget om den kommunale Beskatning. Vare disse Paragraffer blevne staaende, vilde disse Skattelove have været saaledes, at vi ikke havde kunnet stemme for dem. Vi maatte selvfølgelig have stemt imod dem, Love med saadanne to Paragraffer som disse, der bleve os forelagte i Efteraaret ere af den Art, at jeg ikke forstaa, at nogen Demokrat kunde give et Komplex af Skattelove med den Slags Paragraffer sin Stemme. Det vilde jo simpelt hen være at indføre i Kommunerne et Mindretalsstyre, nu efter at Flertallet saa længe har været det raadende. Disse to Paragraffer ere jo nu heldigvis undlivede, jeg haaber for bestandig.

Der er nu ogsaa gennemført et andet Fremskridt, nemlig ny Regler for Fordelingen af Statens kontante Tilskud til Kommunerne. Jeg kan ikke andet end lykønske det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) til den Ihærdighed og Dygtighed, hvormed han har kæmpet for at faa denne ny og bedre Fordelingsregel indført. Det var ønskeligt, om mange andre Udvalgsmedlemmer maatte vise en lignende Selvstændighed og Ihærdighed i Kampen for de retfærdige Krav. Det vil maaske erindres, at jeg og mange med mig ved 1ste Behandling rettede en skarp Kritik mod den Fordelingsregel, som blev for-